

Θανατηφόρος, θ, δ, ή, letifer, α. Iac. 3, 8.

Θάνατος, θ, δ mors: pestis. Apoc. 6, 8: quae significatio videtur didicisse Iohannes e versione Alex. V. T. nam Ex. 9, 3 vocab. רָבַד , quod pestem significat, reddunt Θάνατος. Letitio λοιμός, quae est in Cod. Oxon., glossema sapit: vexatio. 2 Cor. 1, 10. Formula εως θανάτου significat valde, maxime. Matth. 26, 38: ex Hebraismo. Vid. Iud. 16, 16. Ion. 4, 9.

Θανατόω, ὦ, occido. F. ὠσω, εις, η. α. I εθανάτωσα. α. I subi. θανατώσω, ης, η. α. I infinit. θανατώσῃ. Matth. 27, 1. Praes. pass. θανατούμαι, ἔμην, occidoy. α. I εθανατώθην, ης, η. Part. α. I θανατωθείς, έντος, ὄ, necatus.

Θάπτω, sepelio. F. θάψω. α. I εθαψα. Act. 5, 6. α. I infinit. θάψαι. Matth. 8, 21. α. I partic. θάψας, αντος, ὄ. Act. 5, 9. α. 2 εταφον. α. 2 pass. ετάφην, ης, η, sepultus fui. 1 Cor. 15, 4.

Θαρρέω, ὦ, confido, bono sum animo. F. ήσω. α. I εθαρήσα. Infinit. α. I θαρρήσῃ. 2 Cor. 10, 2.

Θαρσέω, ὦ, confido, sum bono animo. Praes. imperat. θάρσεε, η, bono animo es s. ne formida. nam formulae θάρσει (Matth. 9, 2) & θαρσατε (Marc. 6, 50) in versione Alex. atque adeo in N. T. respondent formulis Hebr. $\text{אֲתֵירָא} \text{ וְאֲתֵירָא} \text{ וְאֲתֵירָא}$.

Θάρσος, εος, τὸ, fiducia, animus. Act. 28, 15.

Θαῦμα, τος, τὸ, admiratio. Apoc. 17, 6.

Θαυμάζω, admiror. Imperf. εθαύμαζον, ες, ε. Praes. imperat. θαύμαζε, έτω. Fut. άσω. α. I εθαύ-